
Literární nocování letos léčilo podzimní melancholii

Literární nocování letos léčilo podzimní melancholii

V noci z 9. na 10. listopadu proběhlo v budově Pedagogické fakulty v ulici M. Rettigové již druhé Literární nocování. Tématem byl tentokrát Lék na podzimní melancholie. Organizátory mohlo mrzet snad jen jedině – že se letos pro velký počet účastníků nedostali se svým úryvkem na řadu všichni.

Co může být pro milovníky literatury lepší než spojení dobrých knih, dobrého jídla a zajímavých hostů? Letos organizátoři připravili v tomto směru hned dvě překvapení. Tím prvním bylo čtení poezie ruské básničky Anny Achmatovové. Lena Oganjesjanová, studentka navazujícího magisterského studia, nám umožnila srovnat ruský originál a doslovný překlad básně Přízrak se dvěma uměleckými překlady (Hany Vrbové a Ivanky Jakubcové). Diskutovalo se hlavně o tom, do jaké míry smí překladatel nakládat s obsahem básně, a o tom, zda je důležitější zachovat obsah nebo formu.

Dalším překvapením bylo předčítání spisovatele Martina Ryšavého, držitele dvou cen Magnesia Litera (2008 Cesta na Sibiř, 2011 Vrač), který přečetl úryvek ze svého románu Vrač. Občas se setkáváme s názorem, že by autor neměl číst vlastní texty, protože je nedokáže zajímavě podat. Toto však rozhodně nebyl případ Martina Ryšavého. Ačkoli se ke své knize dostal až kolem jedenácté, byl jeho příspěvek velice poutavý.

Jak se ukázalo, vedle Medvídka Pú (zajímavé, kolik lidí nachází v v této knize paralely se vším možným) byl pro účastníky lékem na podzimní melancholii například Arthur Conan Doyle (Lepenková krabice), Eric-Emmanuel Schmitt (Noemovo dítě) či Harry Potter. Asi největší úspěch sklídila povídka od Zdeňka Svěráka O slušném taxikáři (z knihy Nové povídky). Zbytek večera už patřil volnějšímu programu, kdy měli účastníci možnost více se poznat. V této části došlo konečně i na kytary, které s sebou někteří přinesli. Zásadou a naprostou samozřejmostí nocování byla dobrovolnost. Každý se mohl (ne)vyjádřit a být kde chtěl a kdy chtěl a samozřejmě také kdykoli odejít.

Podobné neformální akce na univerzitní půdě přitom stále chybí. V hodinách většinou není čas zabývat se něčím jiným než učivem, navíc semináře, kdy se neustále mění složení účastníků, navázání jakýchkoli vztahů příliš nepodporují.

„Zaujala mě možnost poslechnout si ukázky z knížek, které nejsou nutně v seznamu četby, těch, k jejichž četbě nás nikdo nenutí, ale chceme je číst čistě pro radost,“ napsala do zpětné vazby jedna z účastnic Lucie Honzíčková. „Navíc neznám lepší relaxaci než si vzít hrnek s čajem, natáhnout se a ponořit se do světa literatury. Předčítání mi také připomnělo dětská léta, kdy se vždy našla nějaká dobrá duše, která mi četla před spaním.“

Další Literární nocování se uskuteční pravděpodobně na jaře a všichni přátelé dobrých knih jsou samozřejmě srdečně zváni.